

Madsen-Mygdal: Jeg tror, jeg har Ret til at sige, at i alle de Aar, jeg har været Rigsdagsmand, har der ikke været nogen Sag, hvor Befolkningen i sin store Helhed har set hen til Landstingets Forhandling med saa stor Længsel og Forventning som denne. Det kan gerne være, at vi af og til have haft lige saa store Sager til Behandling, maaske ogsaa større Sager, men jeg er temmelig sikker paa, at Forventningen ude i Befolkningen aldrig har været større i alle de Aar, jeg her taler om, end den er i dette Øjeblik med Hensyn til Landstingets Stilling. Vi behandle her en Sag, som har staaet paa Dagsordenen i en Menneskealder. En retfærdigere Fordeling af Skattebyrden have vi jo arbejdet paa i mange, mange Aar; Trangen til en Løsning her er vokset med Aarene stærkere og stærkere, særlig for Landbrugets Vedkommende. Dette sidste tør jeg vel nok sige, at saa godt som alle erkende, har sin Rigtighed. Det er vel derfor naturligt, at der blev stor Glæde over det ganske Land, da man i Efteraaret saa, at Mænd af forskellige Partier vare blevne enige om en Løsning af denne Sag, Mænd af forskellige Partier, ikke blot af Venstre men ogsaa af Højre. Man troede og haabede nemlig paa, at nu skulde der endelig komme noget ud af Sagen, nu skulde vi endelig naa til en Løsning. Det er saare naturligt, naar Befolkningen staaar saaledes i sine Forventninger, at man saa spørger: Hvad vil Landstinget? Vil Landstinget være med til at forende en Reform paa det Grundlag, som foreligger, og som ikke blot hele Venstre, men ogsaa, som Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har sagt, $\frac{9}{10}$ af hans Meningsfæller paa Landet ønske? Det er naturligt, at man spørger: hvad vil Landstinget? Vil det fremme Sagen paa det foreliggende Grundlag, eller vil det hindre den? De Udtalelser, der ere faldne hidtil i denne Sal, varsle ikke godt. Den højtærede Finansministers forskellige Udtalelser, da han fremlagde sine 4 Lovforslag, og de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem, som nys har ført Ordet paa Flertallets Vegne, og som jo ogsaa i særlig Grad anbefalede et andet Grundlag, alle disse Udtalelser varsle ikke godt med Hensyn til det Haab og de Ønsker, som næres af den store Befolkning ude i Landet. Det er jo nemlig givet, og jeg synes, det maa være givet, at dersom man nu vil til at begynde paa et helt nyt Grundlag efter det Arbejde, vi have staaet med i en hel Række af Aar, og det Arbejde, der nu sidst er

gjort af Skattekommissionen og saa godt som enstemmig vedtaget i det andet Ting, saa maa vi befrygte meget, at vi ogsaa strande for denne Gang.

Men forinden jeg gaar over til at omtale de foreliggende Forslag, vilde jeg gerne have Lov til at gøre nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af det Indledningsforedrag, vi hørte af den højtærede Finansminister ved Sagens Forelæggelse her i Tinget. Han begyndte med at sige, at den Skattereform, vi havde behandlet i de sidste 4 Aar, er skrinlagt, det Grundlag, som vi have arbejdet paa i de sidste 4 Aar, er forladt. Nej, den Skattereform er ikke skrinlagt, de direkte Skattelove forelige her paa samme Grundlag, kan jeg gerne sige — ganske vist i en udvidet Skikkelse, det skal jeg senere komme til. Og naar den ærede sidste Taler savnede Toldloven, vil jeg trøste ham med, at Toldloven er ikke skrinlagt. Det var for Resten ret mærkværdigt at høre det ærede Medlem beklage sig over, at Toldloven ikke var med, og saa samtidig anbefale det her foreliggende Forslag. Thi det maa dog være klart for os alle sammen, at skal det foreliggende Forslag gennemføres, saa sætte vi en Bom for Toldreformen. Jeg kan derfor ikke godt rimede to Ting med hinanden, at man paa den ene Side længes efter en Toldlovs Gennemførelse og paa den anden Side sætter en Bom for Toldloven, det skal jeg senere komme til, at jeg mener, man gør ved dette Forslag. Nej, vi gaa den Vej, som er den forstandige og rigtige over for det besværlige Maskineri, vi alle kende, naar det gælder at gennemføre noget her paa Rigsdagen; vi arbejde tungt, det har jeg tit haft Lejlighed til at udtale mig om, og jo mere vi kæde sammen, desto tungere bliver Arbejdet, og desto vanskeligere bliver det at faa noget gennemført. Det er derfor absolut rigtigt, at vi nu tage fat paa det, som der dog synes at være rimelig Udsigt til at faa gennemført, nemlig de Forslag, der ere komne fra Skattekommissionen og vedtagne der nogenlunde enstemmigt. Og siden tage vi saa fat paa Toldloven, thi denne er ikke skrinlagt, det kan det ærede Medlem være sikker paa, den skal nok komme frem — men alt til sin Tid!

Nej, det Grundlag, vi have arbejdet paa i de sidste 4 Aar, er ikke forladt, det er det samme Grundlag, der er fremkommet fra Skattekommissionen, men om jeg saa maa sige, med et Par større Forandringer — ja, der kan ogsaa være enkelte mindre. Man har paa den ene Side fundet